

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਫਾਲਸ਼ਾ ਅਤੇ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ.

ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਸੁੰਨੀ ਮਜਲਸ-ਏ-ਵਕਫ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ,—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1955 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 122-D

1957 Dec. 5th

ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ XXXI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 4, ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ- ਕੀ ਦਿੱਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਵਕਫ ਐਕਟ (1943 ਦਾ X III) - ਐਕਟ 195- ਦਾ XXXI ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਅਤੇ 11— ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ- ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਵਕਫਸ ਐਕਟ (1943 ਦਾ XIII) ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੇ ਉਪਬੰਧ, 1943 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XIII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਨਿਵਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਸੀ। ਹੱਕ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਕੂਏ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ "ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ "ਇਵੇਕਿਊਏ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ" ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਆਈ.ਸੀ.ਐਸ., ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, 8 ਜੂਨ; 1955 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ; ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਡੀ.ਡੀ. ਚਾਵਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਧਰ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜਜਮੈਂਟ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੈ। ਮੁਦਈ, ਸੁੰਨੀ ਮਜਲਿਸ-ਏ-ਵਕਫ਼, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ 8 ਜੂਨ, 1955 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ, ਦਿੱਲੀ ਮੁਸਲਿਮ ਵਕਫ਼ ਐਕਟ, 1943 (ਐਕਟ ਨੰ. 1943 ਦਾ XIII)।

11 ਦਸੰਬਰ, 1930 ਨੂੰ, 2 ਜਨਵਰੀ, 1931 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਹਾਜ਼ੀ ਸ਼ਹਾਬੁਦੀਨ ਨੇ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜਨਤਕ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਵਕਫ਼ ਬਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਮੁਤਵਾਲੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਸਦੇ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪੋਤਰੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਸਾਂਝੇ ਮੁਤਵਾਲੀ ਹੋਣਗੇ।

ਰਾਜੀ ਸ਼ਹਾਬੁਦੀਨ ਦੀ ਮੌਤ 27 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਲਗਭਗ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੋਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਵਾਕਫ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਵਕਜ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਵਕਜ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਕਈ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪਤੀ ਵਕਜ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਇਸਦਾ ਮੁਤਵੱਲੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਕਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ 1943 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XIII ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:-

“ਧਾਰਾ 68. ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ: -

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ

ਕੁਝ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ- ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਐਕਟ, ਅਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੇਵਲ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1950 (ਐਕਟ, ਨੰ. XXXI ਆਫ਼ 1950) ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ V ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਹੈ। 46, ਧਾਰਾ (ਏ), ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਕਟੋਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1943 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XIII, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਕਫ਼ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। 1950 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXXI, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1943 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XIII ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਕਫ਼ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਵਾਂਗ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਅਸੰਗਤ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ 1950 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XXXI, ਇੱਕ - ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਚਲਦਾ ਹੈ:-

"ਸੈਕਸ਼ਨ 4. ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ - ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਗੇ।"

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦਾ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1943 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. XIII ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੇ ਉਪਬੰਧ 1943 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XIII ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਹੈ, ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 11 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਹੈ, ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 1943 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XIII ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਕਫ਼ ਦਾ। 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"ਸੈਕਸ਼ਨ 11. (1) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ।

ਸੰਪੱਤੀ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਨਵੇਂ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੱਕ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ ਜਿਥੋਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕੇ, ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।"

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 28 ਦਸੰਬਰ 1956 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਐਡਮਨਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਇਵੈਕੂਏ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1956 (1956 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ 91) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ। . ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੇਧ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫਰਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਟਰੱਸਟੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਪਰ ਬਦਲੀ ਉਪ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਟਰੱਸਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। , ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1), ਚਾਹੇ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਵੀਂ, ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਟਰੱਸਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕੀ

ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਨੰ. XXXI ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(f) ਵਿੱਚ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ: -

"ਇਵੇਕਿਊਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ (ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਟਰੱਸਟੀ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇੱਕ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ),

ਬਾਕੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ "ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨਿਗਰਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਕਿਸੇ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਸ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਉਸ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਵੇਕੂਏ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਹ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜੋ "ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਸੰਪਤੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ "ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ "ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪਹੁੰਚ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ।

ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਇੱਕ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਅਧੀਨ ਇਹ ਨਿਕਾਸੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪੂਜਾ ਗੁਪਤਾ